

РЕШЕНИЕ

№ 307

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5587** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез юрк. Р., срещу Решение № Ж-345/21.05.2020г. на КЕВР, с което са дадени на дружеството задължителни указания да издаде на [фирма] становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, за присъединяване на обект : Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kWp, предвидена за изграждане по чл.24,т.1 от ЗЕВИ в УПИ X-21, кв.8, [населено място] извор, [община], обл. С. З..

Според жалбоподателя оспореното решение е постановено при съществено противоречие с процедурата и с материалноправните разпоредби на Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и Наредба № 6 от 24.02.2014г. Твърди се, че решението е немотивирано и не са обсъдени възраженията на дружеството, като липсва сериозен анализ на фактите и приложимото право. Поддържа се, че задължението на оператора на електроразпределителната мрежа да присъедини към мрежата всеки обект на производител на електрическа енергия не е безусловно, в подкрепа на което излага подробни съображения. Позовава се на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (Директива 2018/2001). Сочи, че присъединяването на обекта ще доведе до недопустимо влошаване на качеството на

електрическата енергия, доставяна на потребителите в района и отказът за присъединяване не е самоволен, а обективно необходим и в съответствие с лицензионните задължения на дружеството. Изтъква, че според практиката на ВАС определянето на техническите условия, необходими за присъединяването на процесния обект, е изцяло в компетентността на оператора на разпределителната мрежа. Иска се отмяна на оспореното решение. В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят [фирма] се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли тя бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрк. Н. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] не се представлява и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

„Финес 24 Е. е подало на 14.02.2020г. заявление до [фирма] с искане за проучване на условията и начина за присъединяване към електроразпределителната мрежа на фотоволтаична централа, предвидена за изграждане по чл.24,т.1 от ЗЕВИ в УПИ Х-21, кв.8 в [населено място] извор, [община], обл. С. З.. Заявеният срок за въвеждане в експлоатация на обекта е 01.10.2020г.

След извършено проучване е било издадено Становище № 4409161/05.03.2020г., в което [фирма] е посочило, че към момента не е налице възможност за присъединяване на заявения обект към разпределителната мрежа, тъй като съществуващият въздушен електропровод 20 kV „С.“, подстанция „Д.“, който захранва района на [населено място] извор, е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, няма данни за предстоящо развитие (нарастване) на потреблението на потреблението в района и присъединяването на нови Ф. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените към него клиенти. Посочено е също, че ако се предвижда произвежданата електрическа енергия от заявената фотоволтаична централа да се консумира изцяло от обекта на потребителя, присъединен в същия имот, и няма да се отдава към разпределителната мрежа, то [фирма] ще преразгледа становището си.

Срещу така полученото становище [фирма] е подало чрез [фирма] жалба до Комисията за енергийно и водно регулиране.

Въз основа на жалбата, след извършена проверка по документи е издадено процесното Решение № Ж-345/21.05.2020г., в което Комисията е приела, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. С решението са дадени на дружеството задължителни указания да издаде на [фирма] становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, за присъединяване на обект : Фотоволтаична централа с мощност до 30 kWp, предвидена за изграждане по чл.24,т.1 от ЗЕВИ в УПИ Х-21, кв.8 в [населено място] извор, [община], обл. С. З.. В решението е посочено, че издаденият от дружеството документ представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, като са цитирани разпоредби от ЗЕ (чл.116), ЗЕВИ (чл.27, ал.2 и чл.28, ал.1), Наредба № 6, Раздел II (чл.90, ал.1 и ал.3, чл.91, ал.1,3, 4 и 5), както и от условията на Лицензия № Л-140-07/13.08.2004г. за разпределение на

електрическата енергия. Направено е заключение, че дружеството не е изпълнило задълженията си, произтичащи от чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване. Според Комисията, [фирма] неправомерно е издало Становище № 4409161/05.03.2020г., с което е прекратило процедурата по присъединяване, вместо да определи условията за присъединяване съгласно и реда, предвидени в Раздел II на Наредба № 6.

С Определение от 15.09.2020 г. съдът е допуснал изслушване на съдебно-техническа експертиза, като на поставените въпроси, вещото лице е дало следните отговори:

На въпрос № 1: „Нарушават ли се изискванията за качество на електрическата енергия, доставяна в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (В.) 20 kV, с диспечерско наименование „С.“ в настоящия момент?“, вещото лице е посочило, че „без присъединяване на нова Ф. не се нарушават изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (В.) 20 kV, с диспечерско наименование „С.“ в настоящия момент“.

В отговор на въпрос № 2: „В случай, че бъде изградена Ф., така както е предписала КЕВР, ще се повиши ли опасността за нарушаване изискванията за качеството на електрическата енергия, доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (В.) 20 kV, с диспечерско „С.?“, вещото лице е посочило, че: „при проучване и извършване на обстойни анализи се установи, че новата/те генераторна/ни мощност/и предизвиква/т недопустими обратни въздействия върху мрежата, а именно - повишаване на напрежението над допустимите граници посочени в стандарт БДС EN 50160 „Характеристики на напрежението на електричеството, доставяно от разпределителните системи“, който е част от „Показатели за качество на електроснабдяването“, документ, издаден от КЕВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал.4, т.2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. Съгласно чл.6, т.4 от ЗЕВИ Комисията осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл.22, ал.1, т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с единодушие - шест гласа „за“, от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като е спазена процедурата по Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Основателни са обаче оплакванията в жалбата за необоснованост на оспорения акт, доколкото липсват изложени в него мотиви относно релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства..

В чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е регламентирано присъединяването към разпределителната мрежа на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. В чл.26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал.3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата).

Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл.91 от Наредбата в приложимата редакция, операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

В случая, както е посочил жалбоподателят, в оспореното решение КЕВР е цитирала множество разпоредби от различни актове, но от изложените от нея мотиви не става ясно защо конкретно административният орган е приел жалбата за основателна. Административният орган е посочил, че [фирма] не е изпълнило задълженията си по чл.91, ал.1 от Наредба № 6, без обаче да разглежда възможността и основанията за отказ за присъединяване. След като третира становището на електроразпределителното дружество като отказ за присъединяване,

административният орган е следвало да разгледа относимите разпоредби и да обоснове защо счита, че същите са неприложими в конкретния случай. Това не е сторено, като е посочено само, че „отказът на [фирма] за присъединяване на производител е неизпълнение на задължения, произтичащи от цитираните в акта разпоредби от ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6. Основателни са възраженията на жалбоподателя, че КЕВР не е анализирано самите разпоредби в контекста на настоящия случай и не е обсъдило, нито е отхвърлило аргументирано тезата на електроразпределителното дружество. Административният орган приема, че издаденото от дружеството становище по същество представлява отказ за присъединяване, но не е посочил и обсъдил хипотезите, при които е допустим отказ. На първо място, чл.117, ал.4 от ЗЕ принципно допуска възможността операторът на електроразпределителната мрежа да откаже присъединяване, като поставя изискване отказът да бъде мотивиран. Възможност да бъде отказано присъединяване предвижда и чл.90, ал.1 от Наредба № 6. В чл. 3, ал.2 от Наредба № 6 също е регламентирана правото на мрежовия оператор да откаже присъединяване, когато присъединявания обект не отговаря на техническите изисквания и застрашава надеждната работа на електроенергийната система, сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия...“.

Наред с това, според приложената по делото Лицензия № Л-140-07-13.08.2004 г., лицензиантът осигурява непрекъснато разпределение на електрическа енергия по мрежата с определено качество и предоставя услуги на потребителите в съответствие с показателите за качество на електроснабдяването (т. 3.3.1). Също така, лицензиантът е длъжен да спазва показателите за качество на електрическата енергия и първоначалните стойности на показателите за качество на услугите и да достигне целевите стойности на показателите за качество на услугите за сроковете и при условията, определени с решение на Комисията.

Както в становището си до заявителя „Финес 2“, така и в отговора си до КЕВР дружеството-жалбоподател е посочило, че е изчерпан капацитета на въздушен електропровод „С.“, който захранва района на [населено място] извор и присъединяването на заявените Ф. би създавало недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, доставяна до обекти на потребителите в този район, като се е позовало на Правилата за управление на електроразпределителните мрежи и Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели за качество на електрическата енергия, т.е. дружеството подробно и конкретно е мотивирало становището си.

КЕВР обаче не е изпълнила задължението си по чл.35 от АПК да обсъди обясненията и възраженията на „Е. Юг“ и да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. В оспореното решение отказът за присъединяване не е разгледан по същество и не са обсъдени доводите на мрежовия оператор. В резултат на това самото решение се явява прието при изяснена фактическа обстановка, доколкото КЕВР не е изследвала дали евентуалното присъединяване на двете Ф. действително би застрашило качеството на снабдяване на клиентите с електрическа енергия – въпрос, който е релевантен за отказа за присъединяване, а оттам – и за основателността на подадената срещу него жалба. Изготвената в настоящото производство съдебно-техническа експертиза потвърждава констатациите и изводите от извършеното от електроразпределителното дружество проучване. Видно от заключението на вещото лице, което съдът намира за компетентно и обосновано, присъединяването на нови

обекти за производство на електрическа енергия към електропровода ще предизвика недопустимо влошаване качеството на доставяната през електроразпределителната мрежа електрическа енергия.

Според съда, КЕВР е трябвало в хода на административното производство да изследва и да изясни въпроса дали евентуалното присъединяване на обектите ще застраши сигурността и качеството на електрическата мрежа и снабдяването на клиентите с електрическа енергия и дали в резултат на това електроразпределителното дружество няма да бъде поставено в неизпълнение на друг свои задължения, произтичащи от закона, подзаконовите нормативни актове и условията на лицензията. Отговорът на този въпрос е определящ за преценката дали с оглед относимите материалноправни разпоредби действително е налице основание да бъде отказано присъединяването на процесната Ф. към разпределителната мрежа, респективно дали в крайна сметка подадената до КЕВР жалба е основателна и какви указания следва да бъдат дадени на [фирма].

Предвид изложеното, съдът приема, че Решение № Ж-345/21.05.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е немотивирано, поради което се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждането на сторените по делото разноски съобразно приложения списък, в размер на 650 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.1 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № Ж – 345 от 21. 05. 2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] 650 лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: